

Telegraful

Organ național-biseri

Str. Șaguna 8

 2 ex. (Of.)
 Asociațiunea pentru literatura română și
 cultura poporului român

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 150 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
 Ziara apare Marția și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză
 Articole republicate nu se însoțesc

Prețul inserțiilor:

un șir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

I. P. S. Mitropolit NICOLAE sfințește trei altare nouă în Secuime

— Afluența închinătorilor la slujbă. — Ecurile vizitației arhieresti din 1922. — Acțiunea religioasă în publicul secuiesc. —

Mulți streini au încercat să explice desrobirea noastră națională ca un act al hazardului istoric, alții ca un rezultat al unor dibace socoteli ale bărbaților de stat. Poporul nostru însă este convins că desrobirea noastră este actul elaborat de pronia cerească și va dăinui până ce ne vom îndeplini misiunea noastră aici pe pământ.

De aceea el a stârnit în suflete un sacru entuziasm de a împodobi acest pământ cu altare de închinare și de preamărire Atotputernicului Dumnezeu. N'a trecut an dela unire încoace, în care să nu avem târnosiri de biserici nouă. Iar în 6—8 Noembrie a. c. s'au sfințit trei biserici într'un singur protopopiat al Sf. Gheorghe, în parohiile Arini, Iaraș și Bodoș. În Bodoș este o filie parohială abia cu șapte familii ortodoxe, iar în celelalte localități bătrânul preot Bucșa a slujit o jumătate de veac în două bisericețe șubrede. Azi are fericirea de a sluji în două biserici nouă, ridicate din jertfa fiilor săi, cari fiind împroprietăriți din reforma agrară au cedat beneficiul lor privat pentru a întemeia o vatră sufletească pentru ei și pentru urmașii lor. Dincolo de Arini și Iaraș începe pământul secuiesc cu un mozaic de credințe și de tradiții religioase într'o veșnică frământare ca și valurile neastâmpărate ale mării.

Desrobirea noastră națională a pus stavilă frământărilor religioase și astăzi fiecare confesiune s'a încadrat în ritmul creator al păcii și al progresului launtric.

Printre catolici, reformați și unitari se găesc mărunte oaze românești, în care libertatea, dăruită de Dumnezeu și glasul sângelui și al conștiinței ortodoxe săvârșesc minuni.

Sărmanii credincioși și-au pierdut graiul strămoșesc, dar nu s'au lăpădat de legea strămoșească și sânt fericiți că au apu-

cat aceste timpuri ca locul, unde moșii și strămoșii lor s'au hrănit cu pâinea durerii, să se prefacă în Pământul Făgăduinții pentru ei și urmașii lor.

Ei caută cu zor să se integreze în unitatea neamului desgropând pietrele sfintelor altare năruite și cu bucurie și cu pietate le strămută în altarele nouă, pe care le zidesc astăzi.

A-i vedea pe acești dragi credincioși, cum îngenunchează la slujbă, cum se înduioșează la blagosloveniile Arhipăstorului lor, cu câtă bucurie strâng la pieptul lor copilașii cari gânguresc în școală graiul neamului — constituite momente ale vieții, pe care nu le poți uita.

O sfințire de biserică în aceste părți întrece orice festivitate solemnă și se încadrează în rândul acelor minunate scene biblice, cari depășesc contingentele timpului și ale spațiului.

La Sichem, în Pământul Făgăduinții, omul lui Dumnezeu Isus Navi, după ce a trecut Iordanul a strâns poporul israelitean și i-a reamintit cuvintele lui Iehova de legământ cu poporul cel ales. — Tu, poporul meu să nu te îndepărtezi de mine și să slujești în credință și întru adevăr! Atunci Isus Navi a pus înaintea poporului o peatră mare zicând: Această peatră e mărturie că a auzit cuvintele Domnului și cum v'ați consacrat Lui! Și din acea clipă, peatra din Sichem a rămas un obiect sacru, izvor de inspirație, flacăra de poezie și de viață duhovnicească.

Sfintele prestoluri de azi păstrează simbolul pietrii din Sichem și asociază la ea jertfa Unuia născut, pâinea cea cerească, care s'a pogorât din cer, mila lui Dumnezeu și harul Duhului sfânt care se revarsă peste noi și peste toate zidurile lui.

Slujba arhierescă, ceremonialul sfințirii bisericii și al hirotonisirilor săvârșite în cele trei

biserici nouă formează un complex de asocieri religioase neuitate.

Ele au fost încoronate de cuvântări inspirate despre *consacrarea vieții creștine*, despre *adumbrarea credincioșilor sub ocrotirea bisericii* și despre *înălțarea inimii pe altarul lui Dumnezeu prin acea minunată rugăciune pe care ne-a dat-o Mântuitorul Hristos*. Apelul direct la bunul simț natural se împletea în aceste predici arhieresti cu dibăcia apologetului de a face pe ascultători să simtă că religia nu este o sarcină apăsătoare, ci aripi, care te ajută să te înalți de-asupra neajunsurilor vieții, să le dominezi și să le prefaci în instrumente pentru formarea caracterului creștinesc.

Slujbele religioase au fost urmate de recepții spirituale cu credincioșii și cu preoțimea noastră. În aceste recepții, I. P. S. Sa s'a interesat de aproape de condițiile de viață ale acestora și de realizările pe teren religios, cultural și social, făcând constatarea că prin ori câte adversități, munca fără preget birue obstacolele, brazdele se înmulțesc, sămânța cea bună rodește, iar lucrătorii harnici au mângăierea că peste truda lor pogoară binecuvântarea lui Dumnezeu.

Dar călătoria aceasta prin laturile săcuesti a fost un binevenit prilej de a lua contact cu reprezentanții autorităților de stat și județene, cari au recunoscut influența binefăcătoare a acțiunii noastre bisericesti în secuime, și cu clerul minoritar și cu fruntașii acestor sate. În câteva locuri au ieșit în întâmpinarea Arhipăstorului nostru obștea satului și copiii de școală. În vorbirile lor primarii, notarii, dascălii și preoții minoritari și-au reamintit de vizitația arhierescă din 1922 și de chemările, făcute atunci de a cultiva cu toții, în armonie creștinească, ogoarele sufletești, ca să primească în ele sămânța Ade-

vărului Evangheliei și lumina Idealului religios să călăuzească pașii tuturor.

Acestea sânt ecourile spirituale ale vizitației canonice dela 1922 și solia Ambasadorului Bisericii noastre către minoritățile confesionale. Această solie a rămas neschimbată, și realizările ei constituie contribuția cea mai de seamă a religiei noastre la întărirea statului și la fericirea cetățenilor lui.

E o satisfacție superioară pentru Biserica noastră că solia ei articulată de către Arhipăstorul nostru, înainte cu zece ani a străbătut și la conlocuitorii noștri de altă limbă și de altă credință.

Din aceasta se desprinde marea misiune a sfintei noastre biserici de a ralia în jurul său toate forțele creștine spirituale din țară pentru o acțiune susținută de viață consacrată lui Dumnezeu, patriei și deapropelului și de-a apăra acele bunuri spirituale, comune tuturor creștinilor, prin care se sălășluiește fericirea pe pământ.

Credincioși și slujitori ai sfintei noastre biserici, să depunem tot zelul de care sântem capabili, ajutând-o să-și îndeplinească această misiune mântuitoare!

Tr. Scorobef.

Nr. 8904.

AVIZ

Apropiindu-ne de ziua istorică 1 Decembrie, în care Ardealul desrobit s'a alipit la Patria mamă, la toate sfintele altare se vor face rugăciuni de mulțumire, ear preoțimea noastră va colabora la festivitățile culturale, închinare acestei aniversări.

Sibiu, 15 Noembrie 1932.

Consiliul arhiepiscopesc.

Temeliile vieții

Sfântul apostol Pavel scria Efesenilor, între altele, următoarele: «...Deci dar nu mai sânteți străini și locuitori vremelnici, ci sânteți împreună cetățeni ai sfinților și casnici ai lui Dumnezeu, zidiți fiind pe temelia apostolilor și a prorocilor, unde însuși Isus Hristos este peatra cea din capul unghiului» (2, 19—20).

În aceste cuvinte sfântul apostol cuprinde gândul că vechii locuitori ai Efesului, ca și creștinii de astăzi, nu mai sânt străini de cunoașterea lui Dumnezeu, ci fac parte din Casa lui Dumnezeu; sânt cetățeni cu sfinții și casnici ai lui Dumnezeu, zidiți pe temelia prorocilor și apostolilor, a căror putere este însuși Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos.

Vedem în aceste cuvinte una din cele mai frumoase icoane, prin care sfântul Pavel lămurește raportul intim dintre noi oamenii de o parte, și dintre Hristos, profeți și apostoli de altă parte.

Înainte de Mântuitorul Hristos și de apostoli și, mai mult, înainte de cei 30—40 de proroci câți au fost, după spusa sfinților Părinți între Moise și Malahia, — oamenii erau «atei» (Efes. 2, 12), străini de sfințenia vieții și nu cunoșteau pe Dumnezeu. Rătăceau în diferite religii idolatre și politeiste, în care își închipuiau că au aflat adevărul. Dar credința într'un singur Dumnezeu și legea morală a vieții le era necunoscute. Aceasta numai prin descoperire au cunoscut-o, prin revelație de la Dumnezeu, prin Isus Hristos și prin profeții și apostolii săi. Prin ei pricepeau sensul vieții și cunoșteau voea lui Dumnezeu. Prin ei ne apropiem de Dumnezeu, spre care am fost destinați și tot prin ei sântem chemați ca să creștem într'o biserică sfântă în

Domnul, spre a fi lăcaș al lui Dumnezeu în Duhul (Efes. 2, 21—22).

În acest chip a cugetat și a văzut sfântul Pavel legătura dintre om și dintre biserica cea zidită pe temelia prorocilor, apostolilor și alui Hristos. El privea aceasta legătură ca ceva viu, ca ceva organic. Sfântul Pavel nu a privit pe om izolat și despărțit de unitatea și de sfințenia bisericii lui Isus Hristos, ci ca pe un obiect de absolută trebuință pentru zidirea casei împărăției lui Dumnezeu. Temelia acestei case o formează prorocii și apostolii cu viața și învățătura lor, care se răzimesc pe peatra cea din capul unghiului, care este Hristos cu viața sa, cu evanghelia sa, cu atotputernicia sa și cu dumnezeirea sa. Peste aceasta temelie crește zidirea, crește biserica sfântă, casa lui Dumnezeu, așa dupăcum cărămidă după cărămidă se înalță orce casă zidită după legile arhitecturii. Orce cărămidă izolată, pentru zidire nu are nici o valoare. Orce om, în afară de casa bisericii lui Dumnezeu cea ridicată pe temelia profeților, apostolilor și alui Isus Hristos Mântuitorul, — este om pierdut, condamnat peirii, ca orce cărămidă lăsată la o parte din corpul unei clădiri.

Nu vom putea găsi o comparație mai potrivită, prin care să scoatem la iveală neaștarea de a strânge contactul vieții noastre contemporane cu *biserica și cu evanghelia Mântuitorului*, decât această comparație a sfântului apostol Pavel atât de plastică și atât de firească.

Niciodată nu a căutat omul să trăiască mai izolat și mai închis în egoism, ca astăzi; dar, tot atât de adevărat este, că nici-

odată nu a simțit el mai mult ca astăzi durerea singurătății și lipsa de ajutor. Și aceasta este o dovadă și o lecție, că omul nu poate trăi singur, ci trebuie să rămână solidar legat de vecinul său și în general de societate, de altruism, de creștinească iubire.

Mântuitorul nostru nu a privit pe om în singurătatea, ci mai ales în colectivitatea lui. Numai pe cel rătăcit l-a privit în singularitatea lui. Incolo, s'a rugat pentru toți, ca «*toți să fie una*» (Ioan 17, 21), ear pe noi ne-a învățat să ne rugăm Tatălui nostru, pentru pâinea noastră și pentru iertarea păcatelor noastre (Matei 6, 7 și Luca 9, 1). Fericitățile le adresează mulțimilor și tuturor le zice: «*Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați*», (Marcu 1, 17). Îi este milă de popor (Matei 9, 36) și pe apostolii îi trimite să învețe și să boteze toate neamurile (Matei 28, 19).

Unitate și solidaritate, dintre El și oameni, ne învață Mântuitorul în deosebi atunci, când se compară pe sine cu buciul vitei. «*Eu sânt vita, voi mlădițele*»... (Ioan 15). Ce înseamnă o mlădiță ruptă, sau și numai o singură frunză deslipită de arborele care i-a dat viața? Ce se alege de oaia rătăcită de turmă și păstor?

Sfântul apostol Pavel, în afară de textul amintit, ne spune că noi toți formăm trupul tainic al lui Hristos, biserica lui Dumnezeu. Isus este «capul», noi mădulele, fiecare organ în parte (Efes. 1, 23—23; Col. 1, 24; 1 Cor. 6, 15 și 3, 16). O lovitură, sau orce defectiune, se simte în întreg trupul bisericii, precum orce stricăciune ivită în șurubăria unei mașini, alterează întreaga funcțiune normală a mașinii.

Sfinții Părinți merg cu învățătura lor pe aceeași cale. Dela ei am învățat și noi să ne rugăm Împăratului ceresc ca să se așeze *între noi și să ne mân-*

tuească; Prea Sfintei Treimi ca să ne miluească și să ne ierte, etc.

Prin urmare dela toți ni se cere ca să fim una, o credință și o simțire în trupul bisericii lui Hristos zidită pe temeliile profeților și apostolilor.

Este adevărat, că astăzi se caută «*alte temelii*» și «*alte formule*» de mântuire. Formule false, goale și perimate. Poate că acestui fapt i se datorește tristețea, neliniștea și nemulțumirea vremii. Căci mântuirea pornește din sănătatea sufletului. De aceea, toate încercările și sforțările, pe care necredința timpului nostru le face, ca să zdruncine temeliile vieții și ale bisericii lui Hristos și să pună «*alte temelii*», rămân zadarnice de atâtea ori, de câte ori pleacă din socoteli păgâne, și deci străine de evanghelia și biserica Mântuitorului.

Altă temelie vieții noastre religioase, morale și sociale nu poate pune nimenea, afară de cea pusă, care este Hristos cu prorocii și apostolii săi, temelia credinței, a păcii, a nădejzii și a dragostei. Ni-l spune acest lucru limpede sfânta carte a Scripturii, ni-l arată clar experiența istoriei și a vieții moderne și *ni-l strigă cu îngrijorare toți bărbații reprezentativi ai omenirii*, cari simt pe umerii lor marea răspundere în fața istoriei și a lui Dumnezeu, pentru viitorul culturii omenești.

Prorocii ne-au învățat credința într'un singur Dumnezeu și voea Lui spre noi. Apostolii ne-au îndrumat pe urmele lui Isus și a bisericii sale, — ear Mântuitorul nostru Isus Hristos ni-a dat harul și pilda unei vieți curate și sfinte și ni-a lăsat Evanghelia adevărului spre mântuire tuturor celor ce cred.

Să ne zidim viața pe *aceste* temelii, să ne înnoim inima și să ne întărim conștiința morală în duhul vieții și a învățăturii Profeților, Apostolilor și alui Hristos,

FOLSOARA

Jertfa milei

«Du-te și fă și tu așa!»

Luca 10, 37.

— Cipe evanghelice —

Un bărbat de vârstă mijlocie stăru-a liniștit spre templul cel mare al Ierusalimului. Se proptea binisor pe un toeaș vântos, căci era ologit de-un picior. Din când în când se oprea și cu mâna slobodă își pipăea creștetul îmboldorit în o pânză albă, căci simțea durerea unei răni nevindecate pe deplin.

În noaptea și doi copilași cu ochi cumiți. Erau copiii lui, la cari ținea mai mult ca la lumina ochilor. Când se oprea în drum, de oboseală, și când își pipăea cu grijă rana de sub legătură, și-i învăluea cu drag pe amândoi în urzeala privirii sale jilăvite și în cădelnița inimii lui se aprindea cămăea rugăciunii:

— Slavă Ție, Doamne, pentru bunătatea Ta cea mare, cu care m'ai scăpat din mâinile tâharilor și m'ai învrednicit să-mi ocrotesc și mai departe pe aști doi îngerași neprihăniți!.. Ajută-mă să jung în pace la Casa ta cea sfântă, să-Ți aduc cu evlavie jertfa mulțumitei mele!..

Copilașii parcă-i citeau simțăminte inimii din oglinda feții și-l copleșeau cu întrebările:

— Tată, unde ți au eșit tâharii 'n cale? Câți erau? Ce arme aveau? Ce-ai zis când te-ai văzut înconjurat de ei? Ce-ai făcut când au început a te lovi? Dar când te-au smuls de pe asin? Și când te-au despoiat de toate ale tale, lăsându-te abea viu în marginea drumului?..

Cel căzut între tâhari le răspundea cu blândețe și cu duioșie copilor săi buni, cărora după fiecare răspuns le sclipeau mai mult mărgelele mari de sub sprâncene:

— Dragii mei, am fost drumărit

o noapte 'ntregă. Se crepa de ziua. Pe pustia Ierihonului nu se mișca nici o vietate. Numai pașii asinului se auzeau domoli prin răcoarea zorilor. Ajunsei la o cotitură străjuită de-o moviță. Și-acolo mă năpădiră tâharii. Erau mulți și aprigi. Mai ales căpetenia lor era turbată ca un îndrăcit. Mă isbiră cu ciomegele. Căpetenia îmi sparse capul, aici unde port acum legătura. Altul mi-a zdrobit c'o gheoagă finierul piciorului, pe care nici azi nu-l pot mișca. Al treilea mă prăvăli c'o isbitură de pe asin. Al patrulea m'a strivit în colbul drumului. Subt loviturile lor multe am amețit. Când m'am trezit era soare și lumină și căldură, ear eu eram numai singur și numai sânge și numai rană, jumătate în gura morții. O, ce rugăciune fierbinte isvoră atunci din sufletul meu către Domnul!

Abea sfârșii rugăciunea și se ivi un preot în dreptul meu. Mă zări, dar nu mă milu, căci se grăbea la

templu s'aducă jertfa Domnului.

Inima îmi picură o nouă rugăciune. Și-mi răsări îndată 'n ochi un ajutor de preot. El mă privi mai lung. Se înmuie de chinul meu. Dar și el trecu alături făr' de a mă aprinzi.

Incepui a treia rugăciune, mai plină de focul credinții și de jarul încrederii. Și pe urma ei ma trezii cu'n samarinean blajin lângă mine. Văzându-mă vecin cu moartea își zise:

— E abea viu... Ce să fac? Să-l ridic pe dobitocul meu?... Imi mânjec de sânge haine nouă!.. Și-apoi trebuie să drumăresc pe jos atâta cale!.. Să-l las aici?... Moare!.. Și'n urma lui poate-or rămânea în jale părinți cărunți, soție nemângăeată ori copilași neprihăniți!.. Voi suferi!.. Și-l voi isbăvi!..

Și el mă ridică de-acolo. O, cât s'a trudit cu mine, sârmanul, căci era singur-singurel!.. Și mă duse la casa de oaspeți din Ierihon, unde mă lăsă ca să fiu tămăduit!..

căci Dumnezeu a vorbit prin gura lor spre fericirea și binecuvântarea noastră.

Trăind în acest senz, vom alcătui casa duhovnicească a lui Dumnezeu prin viața noastră, — ear prin faptele noastre vom arăta, ca și ei, urmele și pașii lui Dumnezeu pe pământ.

Pr. Il V. Felea.

INSEMNAȚII

Știri și fapte

Adunare preoțească. — Problema ce interesează, în deosebi astăzi, preoțimea noastră, este predarea religiei în școala primară. Astfel și adunarea generală a Asociației clericului «Andrei Șaguna» secția Sibiu, convocată în acest oraș pentru ziua de Joi, 24 l. c., și-a înscris în programul său, înainte de toate, câteva puncte menite să aducă prețioase contribuții în lămurirea problemei dela ordinea zilei.

Tuturor celor prezenți — ceice vor lipsi dela adunare, vor trebui să aibe prea serioase motive de absență — li se va da potrivit ocazie să asculte îndrumări și informații despre școală și preot, în raport cu predarea învățământului religios în școala primară.

Preoții noștri, doritori de-a se înarma cât mai bine cu mijloacele necesare în vederea predării acestui învățământ, vor fi în 24 l. c. la adunarea dela Sibiu, — în interesul propriu și al școalelor.

Manifestații sănătoase și însuflețite. — Inițiativa bine gândită a ziarului *Universul*, sub direcția dlui Stelian Popescu, a înviorat, în mijlocul apatiei aproape generale, dintr'odată toate conștiințele naționale românești: manifestații strălucite și demne, împotriva celor

puțin socotiți cari cer tumultuos revizuirea tratatului dela Trianon, se înșiră una după alta în țara întreagă. Bucureștii au grăit, apoi Ploeștii dintre Prahova și Teleajen, ca să vie la rând Ardealul, și mai ales Ardealul, cu demonstrațiile naționale ce se vor ținea: Duminecă, în 27 l. c., la Oradea, ear la Cluj în 1 Decembrie, în ziua când se împlinesc 15 ani dela ali-pirea pe vecie a Ardealului la țara fraților liberatori.

În acțiunea patriotică, a respectării tratatelor de pace, își dau mâna toți bărbații fruntași ai neamului, fără deosebire de profesie, afirmându-se din nou vechea virtute strămoșească de a fi solidari în opera ce privește o mare cauză comună.

În cuget și simțire uniți, respingem viguros orice îndrăzneală și criminală încercare de revizuire ce ni se strigă din partea șomotoșilor milenariști dela Budapesta, orașul pentru care istoria neamurilor nemaghiare este și astăzi carte închisă.

Alegerea episcopului Dr. Glondys și pensionarea episcopului Dr. Teutsch. — Venerabilul păstor al bisericii săsești din țara noastră, P. S. Sa episcopul Dr. Teutsch ajuns, toamna aceasta, la frumoasa etate de 80 de ani, și-a cerut pensionarea, ear adunarea generală a bisericii sale, întrunită la Sibiu în 14 l. c., i-a acordat-o, pe lângă recunoașterea neperitoarelor merite, pentru biserică și popor, ale prea vrednicului episcop.

În locul celui retras, adunarea din Sibiu, — cu abatere dela tradiția de-a înălța în demnitate episcopală pe un neaș localnic — și-a închinat maioritatea voturilor unuia dintre bărbații cei mai capabili ai bisericii conaționalilor noștri, care e: *Dr. Victor Glondys*, preotul mult apreciat pentru activitatea bi-

sericească desfășurată mai înainte în Cernăuți, apoi la Brașov. Nou alesul se distinge prin marea sa putere de muncă, prin darul cuvântului rostit din amvon (la dorința M. Sale Reginei *Maria*, a ținut, în vara acestui an, în prezența Suveranei, o impresionantă predică, în «biserica neagră» din Brașov), și prin alte însușiri de seamă, cu care bunul Dumnezeu l-a înzestrat.

Din partea bisericii noastre ortodoxe române dorim noului episcop, Dr. Glondys, deplină sănătate, lungă păstorie, și spor la lucru, pentru bunăstarea bisericii păstorite și a patriei ce ne adăpostește.

Dela Oastea Domnului. — În Dumineca Samariteanului milostiv, după Sf. Liturghie, membrii din Sibiu ai Oștii Domnului au vizitat închisoarea civilă din oraș pentru a face faptă de Samaritean. Robilor, aduși în sală, li s'a citit evanghelia celor din închisori, părintele Gh. Secaş li-a ținut o cuvântare despre „adevărul care slobozește cu adevărat”, ear ostașii Domnului au întonat cântări religioase, toate cu mare efect asupra robilor. Li s'au împărțit apoi darurile aduse, precum și gazete și cărțile potrivite.

În aceeași zi, după vecernie, s'a ținut obișnuita adunare a Oștii în sala Academiei teologice. Adunarea a fost onorată de prezența I. P. S. Sale Mitropolitului *Nicolae*, care a intrat în sală însoțit de consilierii Dr. Gh. Proca, Tr. Petrișor, V. Nistor, profesorii N. Colan, N. Popovici, A. Nanu ș. a.

Întâmpinat cu bucurie din partea Oștii, ale cărei mulțumiri le-a talmăcit părintele profesor Gh. Secaş, Inaltul Arhipăstor a rostit cuvinte, ascultate cu evlavie și cu multă luare aminte din partea ostașilor prezenți la adunare. „Biserica întreagă, — spune cuvântul arhierului, — trebuie să se bucure de

această mișcare a Oștii Domnului, de această holdă tineră de primăvară, unde este darul lui Dumnezeu”. Cu bune sfaturi și îndemnuri, izvorâte din părintească dragoste, de încheere Inaltul Păstor împărtășește tuturor ostașilor binecuvântarea Sa arhierescă.

A fost una din cele mai frumoase și neuitate adunări ale celor ce se apropie de Hristos și de biserică.

Mesajul regal de deschidere a sesiunii actuale a parlamentului, în numeroasele făgăduințe, făcute din partea guvernului, și în proiectele viitoare ale ministerului cultelor, nu conține *nici un singur cuvânt* spus la adresa bisericii și a preoțimii noastre din țara aceasta.

În ce privește însă *minoritățile*, guvernul le pune în vedere ocrotirea și asigurarea intereselor lor culturale, sociale și religioase.

Cum rămâne cu ocrotirea și asigurarea intereselor bisericii ortodoxe române, pe care legea o declară *dominantă* în statul român?

Socoteala nu este încheiată! Raportul mai nou, dat de consiliul direcțiunii „Statusului” romano catolic ardelean, (acest „status” are astăzi *alt* nume) înfățișează în cele mai negre culori situația școalelor sale primare. Prea cinstita conducere a „statusului” (astăzi „consiliu bisericesc”), vrea nu numai să-și păstreze ceea ce pe nedrept a dobândit prin așa zisul „acord dela Roma”, (o mare mistificare!), ci, pe deasupra, mai are de gând ca, într'un memoriu către guvernul român, se *pretindă* *ajutoare nouă* pentru școalele sale... **ungurești...**

Și, în ce vreme se pun la cale asemenea acțiuni? În vremea tendințelor revizioniste maghiare! România este invitată, din partea catolicilor dela „status”, să binevo-

O, cât de bun era samarineanul... Se făgăduia că plătește el toate cheltuielile pentru mine!.. Dar nu-i ajunseră bănișorii pentru plată!.. Atunci își vându și dobitocul, și își mai vându toate hainele de prisos și plăti cu cinste totul, pân' la cel din urmă ban!..

Dar, ce mare-i darul lui Dumnezeu și ce mare-i răsplata Lui!.. Tocmai când făcea el plata pentru mine, nimeri Isus Galileanul în astă casă de oaspeți și cu el o gloată mare din cetatea Ierihonului, în frunte cu'n vameș pocăit, numit Zacheu și cu'n orb tămăduit, chemat Vartimeu. Și ochii învățătorului zăriră făptura samarineanului celui milostiv și gândul Lui pricepu sfîntenia faptei sale minunate și laudă cu laudă mare milostenia lui rară, spunându-i cu bunățate că lauda milosteniei lui va tot spori pân' la sfârșitul veacurilor.

Eu ascultam mirat cuvântul lui dulce. Teseam în minte gândul unei

arderii de tot, grase, drept semn al mulțămitei mele. Învățătorul cel blând se întoarse atunci spre mine și mi zise cu glasul viu: *Milă vreau!.. Nu numai jertfă!.. Du-te și fă și tu la fel...*

Întorcându-se apoi spre gloată îi grăi și ei: *Milă vreau!.. Fiți milostivi!..*

Copiii ascultau cu luare aminte povestirea tatălui lor drag și își căscau cu mirare mare ochii senini. De-odată însă cel mai mare se opri spărieat și strigă ascuțit:

— Tată, estă azinașul nostru! Cu părul și cu coama sură! Cu frânele și șeaua noastră!

— Și haina ta pe omul de pe ell! Și inelul tău în degetul lui! adause copilul cel mai mic.

Tatăl încrămeni pe loc. Cercetă cu ochii dobitocul și omul. Un fior de gheață îi furnică ființa, căci desluși în el pe căpetenia tâlharilor din pustia Ierihonului, despre care le po-

vestea copiii. Buzele lui abea șoptiră:

— El este... Tălharul!..

În clipa următoare copiii se și repeziră în grumazii asinului, bucurie prinse a țipa:

Ear guriștele lor începură a striga:

— Tălharul! Ucigașul! Prindeți-l! Săriți îndată oameni buni!

Și'n clipirea gândului se repeziră trecătorii la căpetenia tâlharilor și-l scăldară în sânge...

— Miluți!.. Miluți!.. Oameni buni! striga din răspuțeri tămăduitul din Ierihon, căruia-i grăise învățătorul: *Milă vreau! Fă și tu așa!..*

Când se risipiră trecătorii, el s'apropie de tâlharul care zăcea în sânge, își desfăcu legătura rănii sale de pe cap și legă cu ea rana sângerândă a tâlharului, care-l lăsase odinioară abea viu... Il urcă apoi pe asin și porni să-l găzduască la el acasă și să-l tămăduască, așa cum îl tămă-

duise pe el samarineanul cel milostiv... Să-i tămăduască nu numai trupul strivit, ci și sufletul lui schilăvit... Și să i deschidă ușa: mântuirii...

A. N. Delacruc.

Câteva cuvinte

— Rostite în 8 l. c., de dna Maria I. Păcurar, soția preotului nostru din Gelmar, prot. Orăștie, la următorul unui școlar. —

Jalnică adunare, — în sunetul duios al clopotelor coborâm în mormânt pe cel dintâi elev normalist al comunei noastre, Gelmar, pe tinerul Aurel Bozeșan, fiul vrednicului nostru fost primar, Lazăr Bozeșan.

Răposatul, un bun cântăreț al sfintei noastre biserici, în Dumineci și sărbători ne desfăta inimile tuturor, cu cântările intonate atât de duios în fața altarului în bisericuța din dunga Murășu'ul...

ească a le sprijini o instituție bisericască de care nu mai există în întreaga biserică romano-catolică din lume! — Socoteala însă nu e încheiată!

Altă direcție? La un recent congres din Oradea, președintele uniunii catolice, N. Betegh, a declarat: Biserica romano-catolică (ca și cea greco-catolică), nu mai trebuie să lupte împotriva reformatiunii și a ortodoxiei, ci împotriva ateismului, căci ateismul a pornit să schimbe ordinea socială: aceasta e lupta cea nouă, pe care are s'o dea uniunea catolică din România. —

Numai de ar și lucra așa!

Literatură modernă, Biblie, Realitatea vieții

Vestitul explorator al Africii centrale, Henry Stanley (răposat în 1904), povestește cum în prima sa călătorie africană luase cu sine un mare teanc de ziare și — biblia. Exploratorul ne dă un tablou al luptelor sale cu puterile naturii, cu boalele, cu oamenii și fearele, din interiorul Africii, — și cum acolo deodată a ajuns la cunoașterea, că ziarele, — la părere simbolul vieții reale, — de fapt lasă în umbră realitatea și redau abea forma exterioară a realității, și nu fondul ei, — cum face biblia.

Cuvintele lui Stanley (le dăm după revista berlineză *Die Zeit* a lui Fr. W. Foerster) sânt următoarele:

Fără să ne dăm seamă, anii de luptă și de nepăsare ne-au învățat, și eu însumi aș fi pierdut poate cu timpul orice fel de sentiment religios. Dar, din norocire, am părăsit terenul politicii. Râvna egoistică, ce m'a cuprins, se linișți. Când mi-am început opera reală a vieții, făcând întâia mea călătorie în Africa, m'am trezit față în față cu natura sălbatică, și această natură mi-a dăruit mijloacele să regăsesc în singurătate tot ceea ce pierdusem în contactul neîntrerupt cu lumea. Luasem biblia mea cu mine, iar consulul american mi-a dat, pentru împachetarea sticlucilor medicini-

lar acum eată ne-am întrunit ca, după rânduiala și credința sfintei biserici, să înălțăm rugăciuni la tronul ceresc pentru odihna sufletului său feciorelnic, care ani de-arându s'a trudit pe băncile școlii ca mână poimâne să fie și el luminător și dascăl iscusit al poporului din aceste platuri. Visul nu i-s'a împlinit. Moartea nemiloasă l-a răpit din mijlocul nostru și al părinților săi, lăsându-i în mare jale și rostindu-le și el cuvintele poetului: «De ce m'ați dus de lângă voi, de ce m'ați dus de-acasă, să fi rămas copil la plug, să fi rămas la coasă»...

Dar, voinței lui Dumnezeu omul nu se poate opune...

Corpul tău, țărână din țărână, odihnească în sânul pământului, în umbra bisericii, în brațele iubitelui tău moș, Chirilă. Ear tu, suflete, eliberat de cătușele pământului urcat la lăcașurile Tatălui ceresc, unde nu este durere ci viață fără de sfârșit,

nale, o grămadă din numerele lui «Newyork-Herald» și ale altor ziare americane. O curioasă colecție! Dar și mai curioasă fu schimbarea ce s'a petrecut în internul meu, când în melancolica Africă sălbatică, m'am cufundat în citirea acesteia de biblie și de ziare... Citeam cartea lui Iov, apoi psalmii; ear când m'am restabilit, ca să pot face marșul mai departe, citeam în lagărul meu știrile ziarelor. Atunci se schimbă cu totul părerile mele despre ființa presei; nu și despre chemarea mea, care o consideram încă cu desăvârșire superioară, — ci părerile despre folosul și abuzul ziarelor în general. Toate mi se păreau atât de mărunte în fața marelui realități. Ziarele ar trebui să fie citite numai pentru a afla dintr'însele adevărate noutăți. Incolo, totul este risipă de timp, de putere interioară și personalitate. Din contră, biblia, cu limba ei simplă și nobilă, o citeam cu înțelegere tot mai mare. Impremuit de săibătăciimea mută, simțeam cum mă cuprinde o neobișnută flăcăre, cu cât mă adânceam mai mult în citirea ei. Biblia îmi arăta, că viața mea, despărțită de Dumnezeu, nu-i decât o beșică de sapun, și-mi amintea să mă gândesc mereu la Creatorul meu, — zisul nu-mi predică alt ceva, decât înfundare și alte lucruri profane. Din epoca aceea de viață n'am mai tolerat ca alții să-mi înfrăurească judecata asupra semenilor mei, nici să-mi caitine vederile asupra binelui și răului...

Astfel a pus Stanley față în față biblia și realitatea, arătând omului drumul către credința mântuitoare.

Nr. 8751/1932.

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că preoteasa Maria Crișan, văduvă după pâr. Aurel Crișan din Branișca, decedat la 23 Sept. a. c., în baza paragrafului 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc a primit dela Cassa arhidiecezană în numerar, fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de 50.000 Lei (Lei cincizecimii).

Consiliul arhiepiscopesc.

roagă pe Tatăl îndurător să micșoreze durerea iubiților tăi părinți nemângăiați, trimițând, ca răsplată a jertfei tale, zile mai bune, mai liniștite. Ear tu, biserică sfântă, lăcaș plăcut lui Dumnezeu și mângăitor tuturor, celor ce cu credință și dragoste aleargă la tine și cer alinare și îmbărbătare, îngrijește rămășițele pă-mânțești ale fiului tău Aurel care cu atâta evlavie și credință se duce la tine.

Jalnica adunare, să ne întoarcem către Dumnezeu, și să zicem cu Psalmistul: Doamne al puterilor, fi cu noi, că pe altul afară de Tine ajutor întru necazuri nu avem. Milu-ește-ne pe noi, acum și pururea...

Tipic Bisericesc, de Dr. Victor Bojor și Ștefan Roșianu, ediția II îndreptată. Blaj, 1931. Tip. seminarială. Prețul 110 Lei.

Statusul romano-catolic ardelean

— Protestul studențimii —

Manifestațiile intelectualilor români împotriva acordului dela Roma, privitor la „Statusul” des pomenit, — acord încheiat în dauna intereselor țării noastre, — au găsit puternic ecou în mijlocul tinerimii universitare române.

În actuala sesiune parlamentară, urmând să se ratifice acordul, studențimea din Cluj, spre a pre-întâmpina ca acest act să devie definitiv, s'a întrunit în 15 l. c., la universitate, într'o adunare, la care au participat și mulți dintre profesorii lor. În cuvântările rostite la această ocazie, s'a arătat nedreptatea ce se face universității clujene prin încheierea acordului stabilit la Roma. De aceea, adunarea cere să nu se ratifice acest acord, păgubitor intereselor românești, — cu atât mai ales că justiția clujană a dat, înainte d'a se efectua acordul, câștig de cauză universității, ordonând să se intabuleze pe numele universității dela Cluj toate bunurile reclamate și pe nedrept deținute de „Status”.

La sfârșit s'a trimis următoarea telegramă:

M. S. REGELUI CAROL II

BUCCUREȘTI

Studențimea română dela universitatea Regele Ferdinand din Cluj, a luat cu deosebită satisfacție act de sentința Nr. 931 din 24 Iulie a tribunalului Cluj, prin care se restituie în mod definitiv în administrația statului român o serie de imobile dăruite pe vremuri universității noastre de principii ardeleni și pe cari acum câțiva ani le-au usurpat statul romano-catolic ardelen, întrebuințându-le pentru acțiunea de desființare a românismului, iar acum de curând un sfetnic ilioial al Maiestății Voastre a încercat prin acordul dela Roma să o atribuie iredenților maghiari din Ardeal.

Cum în baza legilor, Maiestatea Voastră sunteți patronul suprem al bunurilor din chestiune, Vă rugăm cu tot devotamentul ca, întemeiat pe cuvântul justiției, să binevoiți a dispune ca aceste bunuri să fie date de urgență în întrebuințarea universității care poartă numele neuitat al Augustului Vostru Părinte.

Studențimea clujană făcând zid în jurul Patronului suprem al acestor bunuri, își permite a Vă pune în vedere, că va uza de toate mijloacele pentru a face ca decizia justiției să fie trecută în faptă fără nici o amânare.

Președinții societăților studențesti de facultăți:

Eugen Pop, Ioan Opreanu, A. Banciu, Radu Nicolae. —

Au mai fost deasemeni expediate telegrame guvernului.

Organizați Reuniuni de femei

Cuvinte de reținut

Șeful partidului național-agr. dl O. Goga, vizitând zilele trecute și stînând întrunit în mai multe comune din județul Timiș-Torontal, la Timișoara a rostit următoarele cuvinte despre starea de sărăcie morală și sufletească de astăzi:

„Țara a plătit, — situația ei actuală, — printr'o pauperizare materială dar mai ales printr'o pauperizare morală, sântem săraci materialmente, dar înfinit mai săraci sufletește.”

Prin aceste constatări, un talc, șef de partid, dl O Goga recunoaște din nou necesitatea moralei, propagate cu ajutorul bisericii, convins că în dureroasa realitate ce ne înconjoară și în care se sbate o lume întreagă, numai urmând porunca legii creștine se mai poate nădăjdul mântuirea «unul popor oropșit, dar vrednic de o soartă mai bună».

Asemenea acțiuni de înălțare spirituală, îndeplinite de fruntași laici vor da sprijinul cuvenit, ca slujitorii bisericii să și facă, tot cu mai mult succes, datorită slujbei lor.

Comori românești la locurile sfinte. Consulul român dela Ierusalim, dl M. Beza, a prezentat în ședința de Vineri a Academiei Române mai multe descoperiri din mănăstirea Sf. Sava lângă Ierusalim și dela Muntele Sinai. Dl N. Iorga a tălmăcit, din punct de vedere istoric, descoperirile acestea, și adică: patru Evanghelii, trei dela mănăstirea Sf. Sava, și una dela muntele Sinai, din veacul al 16 și al 17-lea, date de domnii țării românești. Pe o biblie a lui Șerban Vodă, trei pelerini, hagi, își însemnă numele cu bucurie, că au ajuns la locul pătimirii lui Hristos, — pelerinii sânt din Brașov, în veacul al 18-lea. La Sinai, între egumenii răpoși, e un chip al lui Constantin Brâncoveanu, zugrăvit de un meșter ardelen la 1696, când domnitorul avea 42 de ani.

Împotriva glorificării războiului se aud glasuri puternice chiar în țările cu veche reputație militaristă. Când astfel de glasuri răsună în reviste germane ca b. o. organul *Die Zeit* al unui Foerster, n'avem nici un motiv să ne îndoim de sinceritatea mărturisirii. Acest organ al luminatului scriitor, cu renume european, urmărind cu stăruință scopul unei orientări pe temeluri de principii, în numărul său mai nou, din Oct. a. c., are și următoarele aprecieri:

Va veni în curând timpul, când generali ca Hannibal, Alexandru, Cesar, Frideric cel Mare și Napoleon sau un Condé și Turenne, vor fi imposibilități. Persoana generalului dispare de pe acum nu numai îndărătul masei, ci și îndărătul invențiilor nouă și a aplicării lor: aceste sânt hotărâtoare, și anume: chemia și mehanica, desființând bravura... Afirmarea filosofului Hegel, că războaiele sânt necesități superioare «spre a păstra sănătatea morală a popoarelor», se năruiește în fața tehnicii moderne a războiului... Tot ce se

poate spune în favorul războiului nu este, la adeică, decât sofismă. Vorba generalului Molke — că războiul este «o verigă pusă de Dumnezeu în rânduiala lumii», și că fără de război, izvorul virtuților înalte, «lumea s'ar cutunda în noroiul materialismului», — ar putea s'o întrebuințeze tot așa de bine un revoluționar în apărarea revoluției și a teroarei... De unde știe omul foarte de treabă Molke, că voința lui Dumnezeu este ca războiul să nu înceteze niciodată? Dacă ar fi așa, cuvântul de pace al Mântuitorului Isus Hristos s'ar îndrepta împotriva voinței lui Dumnezeu... Pedagogul, care va fi apărând fo'osul bătaii, nu va susține că și omul deplin dezvoltat trebuie să fie bătut. Dacă războiul a contribuit poate ceva la «progresul» din perioada de copilărie a omenirii, nu înseamnă că tocmai războiul are să fie partea constitutivă a progresului pentru toate timpurile. Producerea focului, lovind în cremene, este de sigur progres; omenirea însă dispune azi de alte, mai bune, mijloace și metode d'a dobândi focul...

În fața constatărilor de această natură, ce vin dela Berlinul cuminte (și nu cel al unor generali) este pe cât regretabil, pe atât de primejdios, când vecinii noștri dela vest cheamă sub arme tineretul maghiar «*în scopul refacerii granițelor milenare ale Ungariei mari*» (Pesti Hirlap, din 9 Noiembrie 1932), — refacere prin mijloacele războiului, pentru care se organizează la lumina zilei forțe armate. Continuarea agitației va primi, din rândurile celorce se apără, ecoul meritat.

Felicitări dela preoții ortodocși bulgari. Un preot din Sofia, Iconomul-stavrofor Atanasie P. Magearof, aflând că învățământul religios în școlile din România s'a dat în mâinile bisericii, trimite o călduroasă felicitare «fraților români», în a căror țară s'a înfăptuit această «operă epochală». La noi, în Bulgaria, scrie preotul din Sofia, preoții catolici, pastorii protestanți, și rabinii evreești au dreptul de a preda în școlile particulare, conaționalilor lor, religiunea, dar preoții ortodocși n'au acest drept nici în școlile de stat, nici în cele particulare. «Pilda țării românești, — încheie scriitorul — e mare și marea... Se prea poate, ca truda voastră să devie scăparea noastră», și reforma dorită să se realizeze și în Bulgaria.

Ofertă! În *Mica publicitate* a unui ziar român am citit de curând, la pagina căsătoriilor, 5 lei cuvântul, următoarele: «Domnișoară drăguță, dotă casă și parohie, doresc mariaj (cu licențiat (în) teologie)». — Domnișoara «drăguță», dacă s'ar respecta pe sine cevaș mai mult, ar căuta altă cale d'a se recomanda licențiatilor serioși, fie chiar și neteologi.

INFORMAȚIUNI

Ordin, dat de ministerul instrucțiunii, pune în vedere tuturor revizorilor școlare și comitetelor școlare să tipărească și să afișeze în fiecare sală de clasă tablouri cu numele eroilor din localitate, morți în marile războaie.

Conferență în Sibiu. Duminică seara, în 13 i. c., a vorbit în sala prefecturii județene profesorul universitar și academicianul, dl Sextil Pușcariu, despre neologismele limbii noastre, — tratând materia unui subiect destul de arid într'o formă foarte captivantă. Publicul sibian, întrunit în mare număr, a urmărit expunerile savantului nostru filolog cu cel mai viu interes, dela începutul conferinței și până la sfârșit. Problema neologismelor noastre primește o deslegare obiectivă și clară prin graiul profesorului maestru, care în mod simplu

și firesc a tălmăcit ascultătorilor săi schimbările și înoirile din viața cuvintelor limbii românești de ieri și de astăzi. La sfârșitul prelegerii, conferențiarul a fost viu felicitat de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae și de alți numeroși asistenți.

SFINȚIREA, cu deosebită solemnitate a bisericii parohiale din Cluj, ridicată în Calea Regele Ferdinand I, a înțrunit Duminică în 6 i. c., în catedrala ardeleană un număr impunător de preoți și mireni din întreg cuprinsul eparhiei. Noua și frumoasă biserică a fost clădită în timp de abia patru luni, — fapt datorit străduințelor și a energiei evlavioșilor eparhioși, în frunte cu arhierul lor.

Sfințirea bisericii din a treia parohie a Clujului se înregistrează ca o strălucită sărbătoare a ortodoxiei.

Răscumpărare. Păr. Dr. Andrei Gâlea, consilier arhiepiscopal, a donat la fondul Orfelinatului arhidiecezan 300 Lei drept răscumpărare a zilei onomastice.

Meditații*

Și s'a făcut furtună pe mare
și barca li se umplea de apă.
Luca 8, 23.

Corabia aceasta este imaginea luntrișoarei, care ne poartă destinul. Cu toții călătorim, ca pe o luntră, spre orizonturi necunoscute. Personal noi n'am ales barca ce trebuie să ne poarte. O mână misterioasă ne așează în ea; taie funia, care o lega de țărâm și o lansează în valuri. În plin ocean datorita ne este să ne cârmuim cu mână tare barca.

Ceeace trebuie să ne atragă toată atențiunea asupra acestei lucrări, este valoarea încărcăturii pe deoparte, iar pe de alta numărul mare al stâncilor periculoase.

Da, să nu tratăm cu ușurință această trecere, care este viața. După cum va fi, bună sau rea, ne vom bucura de pace, sau de neliniște, vom avea parte de amărăciune, sau de fericire.

A apărut și se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,**

Calendarul Bunului Crestin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1933

Al 82-lea dela apariție

Cu bogată și aleasă materie și cu ilustrațiuni

Calendarul, pentru anul 1933, conține următoarele:

Reprivire asupra anului precedent. Știri și fapte: Sinodul permanent. — Raport în persoană la centru. — Pentru hirotonire. — Se va reface. — O rugăciune. — La 50 de ani. — Conferență de episcopi. — Fabrică de luminări. — Biserica Sfintei Treimi din Brașov cetate. — Despărțire după 12 ani, nou partid. — Pelerinaj la mănăstirea Brâncoveanu. — Pelerinaj la Ierusalim. — Cerc de studiu social creștin. — Statusul. — Oastea Domnului. — Moartea episcopului Iacov și Justinian. — Alt guvern. — M. S. Regele în Sibiu. — Jamboreea. — Învățământul religios-moral. — După 500 de ani. — Congrese. —

Noaptea sfântă, versuri.

Multe sânt minunile Tale.

Un orator.

Domnul i-a chemat întru ale Sale, în amintirea răposaiilor preoți.

Isus prin grâu, versuri.

În țara unde se tăgăduște Tatăl.

Mama. Monahul, versuri.

Preotul.

Juruință.

«Nu, nu-l știu pe el!»

Zori de primăvară.

Cămătar cinsit.

Isus și tâlharul.

Cine are dreptate?

Banul altuia

Fel de fel: 1. Dăruitorii. — 2. La ce sânt buni. — 3. Teamă de prisos. — 4. Multă carte! — 5. Cuvânt cu tâlc. — 6. Ce este comunismul? — 7. Izvorul. — 8. Un mic cusur. — 9. Intâi dovada. — 10. Suvénire și semeție. — 12. Hrăpărețul. — 13. Conversiunea — 14 Răspuns.

Glume.

Tăgăuite.

Anunțuri diferite ș. a.

Chipuri: I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae. — Octavian Goga. — Ioan Popescu. — Oastea Domnului, în adunarea dela Sibiu, cu fanfara dela Orăștie și alte vederi. — Biserica dela Cloara. — Capela-monument.

În celelalte părți ale Calendarului se află: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii.

Calendarul s'a tipărit cu Tabloul statistic (*Sematismul*) bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu, cu «Evidență» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catiheti și învățători.

Prețul: 50 Lei

Plus porto poștal **Lei 10,** și sânt a se trimite înainte prin mandat poștal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, li se dă rabat

Organizați
Oastea Domnului

Dar, avem mai ales datorita de-a ne cărmul cu grijă barca, întrucât aproape niciodată noi nu sântem singuri în ea: soție, copii, părinți, frați, prieteni, sânt mereu de față și participă cu noi, la catastrofă, sau la mântuire.

Pericole se îmbie din toate părțile. Ispitiri, înăuntrul și în afară; furtuni, neorândueli, iscate în mersul evenimentelor și atâtea altele.

Toate acestea ne îndeamnă să fim piloți buni, să ne exercităm bine în rolul nostru. Imi veți zice: dar n'am auzit de existența unei școale, unde să se pregătească piloți și marinari pentru barca vieții. — O astfel de ucenicie putem face la școala Mântuitorului. El este calea, adevărul și viața. Pe valurile agitate ale vieții să urmăm brazda pe care a tras-o barca Lui. Și-am face și mai bine dacă, întinzând pânzele vântului, l-am chema pe Hristos la cârmă, lăsându-ne călăuziți astfel spre adânc, duși de suflul Duhului. Infruntând astfel valurile, barca noastră va fi mereu la adăpost și nu se va umplea nici când de apă.

Ajunși la liman, care este sfârșitul vieții pământești, mânăta mereu de suflul de sus, ea nu se va scufunda, ci va apărea strălucitoare pe marea liniștită, unde nu mai există furtuni.

Gh. Secaș.

* Adaptări după autori diferiți, din limba germană și franceză.

Nr. 284/932 prot. (76) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a treia Șura-mare, cu filia Hamba — prin renunțare — din protopopiatul Sibiului, se publică concurs cu termen de 30 zile de la întâia apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreună cu acest post sânt:

- Salarul dela stat, conform coalei B.
- Sesiune parohială: 16 jugăre fânaș, 4 jugăre arător.
- $\frac{1}{2}$ ferdelă grâu, $\frac{1}{2}$ ferdelă porumb de familie.
- Stola statorită uzitată.

Cererile de concurs se vor lua înainta oficiului protopopesc ortodox român Sibiu în termen, și candidații se vor prezenta în vreo Duminică sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de enoriași.

Sibiu, la 26 Octomvrie 1932.
Oficiul protopopesc ortodox român Sibiu în înțelegere cu cons. parohial.

Emilian Ciolan
protopop.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Nr. 525/1932 (75) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante din Tilișca, parohie de clasa I-a din protopopiatul Săliște, se publică concurs cu termen de 30 zile de la întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreună cu acest post sânt:
Salarul dela stat.
Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs se vor lua înainta subsemnatului oficiu protopopesc în termenul indicat, și candidații se vor prezenta în vreo Duminică sau sărbătoare la biserică, pentru a fi cunoscuți de parohieni.

Săliște, la 25 Octomvrie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român al tractului Săliște.

Dr. Dumitru Borcea
protopop.

Nr. 581/932. (77) 1-3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a din Scoreiu, protopopiatul ortodox român Avrigh, în baza ordinului Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc din 4 Octomvrie 1932 Nr. 7257 B se publică un nou concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în Telegraful Român.

- Emolumentele împreună cu acest post de paroh sânt cele fașionate în coala B pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.
- Venitele stolare uzitate în parohie.

Doritorii de-a ocupa acest post de paroh au să-și trimită cererile concursuale instruite conform normelor în vigoare la oficiul protopopesc în Arig (poșta Avrigh, județul Sibiu) până la termenul susindicat, având a se prezenta în vreo Duminică sau sărbătoare la biserică spre a cânta, cuvânta eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul și poziția locului.

Arig, 26 Octomvrie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român Avrigh, în înțelegere cu cons. parohial.

Ioan Căndea
protopop.

Nr. 562/1932. (74) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Toarcla cu filia Gherdeal, protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile de la întâia publicare în Telegraful Român, pe lângă următoarele retribuțiuni:

- Intregirea salariului dela stat conform coalei B.
- Sesiune parohială arător și fânaș în mărime de 6 jug. 398 st. □.
- Folosirea curții parohiale fără edificiu în mărime de 300 st. □.
- Venitele stolare, stabilite pentru înreg tractul.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de actele necesare în termenul de mai sus subsemnatului oficiu protopopesc și, pe lângă încunoștințarea acestuia, se vor prezenta în vreo Duminică sau sărbătoare, în parohie, pentru a face cunoștință cu poporul.

Agnita, la 26 Octomvrie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român din Agnita în înțelegere cu consiliul parohial.

Emil Păcală
protopop.

Nr. 274/1932. (55) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de calsa III-a Bernadea, protopopiatul Târnava, se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreună cu postul de paroh în parohia Bernadea sânt:

- Salarul dela stat.
- Eclejie în folosul preotului în estindere de 30 (treizeci) jugăre arător și fânaș de clasa I.

Casă parohială lipsește; pentru locuință se va îngriji deci noul ales fără să aibă nici o pretenție la chirie din partea bisericeii.

Dela fiecare familie 1 zi de lucru și 1 ferdelă de cucuruz.

- Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs cu actele necesare se vor înainta în termenul indicat oficiului protopopesc Târnavei, în Dicosânmartin, și candidații se vor prezenta în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Dicosânmartin, la 6 Septembrie 1932.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Gheorghe Oprean
protopop.

A apărut:

Biserica Neamului și drepturile ei

Discurs rostit la discuția generală asupra proiectului de lege a Cultelor, în ședința dela 27 Martie 1928, a senatului român de

Dr. Nicolae Bălan

Arhiepiscop și Mitropolit

Un elegant volum de 120 pagini
Prețul 40 lei, plus spese postale 10 lei.
Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se pot procura, manualele de religie aprobate de Sf. Sinod pentru școlile primare:

NICOLAE CRIȘMARIU	
Istorie biblice	ed. IX Lei 22
Istorie bisericești	,, V ,, 20
Catehism	,, V ,, 20

In editura Sfintei Mănăstiri-Neamțu, a apărut

Urmarea lui Isus Hristos

Ed. II-a. Prețul 35 lei

Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul, plus speșele de poștă Lei 10, prin mandat postal.

La Librăria Arhidiecezană a sosit și se află de vânzare

Viețile Sfinților

în limba moldovenească

Întocmite pe temeiul cărților «Viețile Sfinților»

ale

Sf. Dimitrie al Rostovului

tipărită în tipografia Sinodală din Moscova cu completări, însemnări lămuritoare și cu chipurile sfinților

Luna Mai (1-15)

Cartea întâia

Prețul Lei 225.

Dela **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**, se pot procura publicațiile următoare:

Cartea misionarului, de Mugur și Voiculescu, cu 80 lei (spese poșt. 15 lei).

Dogmatica bisericii ortodoxe răsăritene, traducere de Dr. D. Stăniloae. Lei 300 (plus 20 lei poșta).

Liturgica bisericii ortodoxe, de Dr. V. Mitrofanovici, cursuri universitare, complete de Dr. Tarnavski, și de mitropolitul Nectarie al Bucovinei. Lei 650 (plus 30 lei poșta).

Istoria bisericească universală, de Euseviu Popovici, trad. de mitrop. Atanasie Mironescu. Vol. I 200 Lei, vol. II 150 Lei, vol. III 120 Lei, vol. IV 200 Lei (plus 30 Lei poșta).

Acaftistul, frumos legat, în catifea, cu copcii și aurit. Lei 450.

Cântări funebreale, pentru cor de bărbați, de A. Sequens. Lei 30 (și 12 Lei poșta).

Viața lui Isus, de Papini, trad. de Al. Marcu. Lei 180 (și 15 Lei poșta).

Confesiuni și Secte, de arhiereul Gr. Leu Botoșaneanu. Lei 120 (și 10 Lei poșta).

Mic Dicționar, de neologisme, cuvinte străine, de E. Hodoș. Lei 120 (poșta 10 lei).

Frumoasa din Nor, și alte povești, de E. Hodoș. Lei 60 și porto 10 lei.

Dicționarul enciclopedic ilustrat, de Candrea și Adamescu. Lei 2000, legat.

Tipicul bis. ort., de A. Popovici. Lei 100.

Tâlcuirea sfintei liturghii, de Pr. Dr. N. Terchilă. Lei 15.

Tâlcuirea sfintelor taine, de același. Lei 15.

Tatăl Nostru, tâlcuit de N. Neaga. Lei 15.

Plângerile lui Ieremia, de același. Lei 25.

Contribuții la lămurirea textelor mesianice din cartea Facerii, de același. Lei 17.

Cântarea cântărilor. Lei 28.

Notițe despre întâmplările contimporane, de Ioan cav. de Pușcariu. Lei 100 (și 15 Lei porto).

Memoriile lui Andrei Șaguna. Lei 25.

Monografia com. bis. a sfetei Treimi din Brașov-Tocile, de Pr. V. Sfetea. Lei 80.

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal, (sec. 18-lea), de Silviu Dragomir.

Vol. I 200 Lei, vol. II 400 Lei.

Introducerea în sfintele cărți ale T. N., de Dr. V. Gheorghiu. Lei 480.

Vino după mine, meditații pastorale, de Dr. Iosif Hradil. Lei 25 (și poșta 10 Lei).

Elemente de Istoria literaturii române, de E. Hodoș, cu preț redus de 10 Lei;

Stilistică și Poetică și Carte de cetire, de același, cu preț redus de 10 Lei;

Gramatică română cu Carte de cetire, de același, cu preț redus de 10 Lei.

Poftă Bună, carte de bucate, de Z. Hodoș. Partea I A, și Partea I B, à 20 Lei.

Se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**:

Icoane sfinte, pe hârtie în diferite mărimi și artistic executate.

Harta Arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu, pe protopopiate, de prot. Dr. C. Popescu. Lei 130.

Atlas pentru istoria bis. universale, de Pr. Marin Popa-Nemou. Lei 100.

Registre, de tot felul, legate, broșate, pentru parohii, bănci, particulari ș. a. Prețuri moderate.

Violine, Viole, Mandoline, Ghitare, Arcușe, Coarde de tot felul pentru violine, Diapsoane, Surline, Sacău, Cutii pentru violine, Pupitre pentru note etc., cu prețurile cele mai moderate.

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se află de vânzare

Introducerea în sfintele cărți ale

Testamentului nou

de

Arhiepiscopul-Mitrofor

Dr. VASILE GHEORGHIU

profesor titular al studiului biblic și al exegezei T. N. la facultatea de teologie din Chișinău

Prețul Lei 480.—, plus spese postale Lei 20.—